

РЕШЕНИЕ

№ 651

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9453** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. О. И. срещу заповед № 18-9590—27.08.2021г на Началник СГКК С. с която се одобрява изменението в кк и кр на [населено място], одобрена със заповед № РД 18-40 от 20.07.2011г на ИД на АГКК, последно изменение на кк и кр , засягащо ПИ е със Заповед 18-5608-25.04.2014г на началник на СГКК-С., съгласно скица –проект № 15-425989-20.04.2021г състоящо се в коригиране източната граница на ПИ с идентификатор 12084.2700.1458 в съответствие с източната граница на УПИ I-1458, кв 67а по действащия регулационен план на м [населено място]-гарата и коригиране на ПИ 12084.2700.2809-отреден за улица.

В жалбата и уточнението към нея релевира подробни доводи за незаконосъобразност на акта, поради допуснати процесуални нарушения и материална незаконосъобразност. Сочи, че представените от заявителя документи не са отпреди одобрението на КККР, а след това, поради което и не е налице непълнота. Жалбоподателят бил обособил своята част от имота в самостоятелен имот , нанесен в кадастъра, а с процесната заповед се възвръщало старото положение и имотът бил отразен като собственост на две лица. Моли да се отмени заповедта като незаконосъобразна. Претендира разности.

Ответникът по жалбата – Началник на СГКК С. в писмено становище /бележки/ оспорва жалбата като неоснователна. Сочи, че промяната на границите е в

съответствие с действащия кадастрален и регулационен план и отразява действителното положение на границите на процесните имоти.Претендира разноски.

Заинтересованата страна Л. Л. Л., чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмено становище оспорва жалбата и моли да се отхвърли.Отразяването имало декларативно действие. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало по заявление на Л. Л. Л. с рег. № 01-186773/ 7.04.2021г (л.53 от делото) с искане да се измени КККР, ведно с приложени проект за изменение на кк и кр по чл.75 от Наредба № РД 02-20-5 от 15.12.2016г за съдържанието, създаването и поддържането на кк и кр и изискуемите документи.

В изпълнение на разпоредбата на чл.26, ал.1 от АПК, Началникът на СГКК е уведомил заинтересованото лице Б. О. И. за започналото пред него производство, като същият е депозирал възражение /л.39/ в което е обосновал довод за неоснователност на исканото изменение.

На основание чл.54, ал. 4 вр. с ал.1 от ЗКИР във връзка с чл.51 ал.1 т.2 ЗКИР, ответникът е издал оспорената заповед № 18-9590—27.08.2021г с която се одобрява изменението в кк и кр на [населено място], одобрена със заповед № РД 18-40 от 20.07.2011г на ИД на АГКК, последно изменение на кк и кр , засягащо ПИ е със Заповед 18-5608-25.04.2014г на началник на СГКК-С., съгласно скица –проект № 15-425989-20.04.2021г състоящо се в коригиране източната граница на ПИ с идентификатор 12084.2700.1458 в съответствие с източната граница на УПИ I-1458, кв 67а по действащия регулационен план на м [населено място]-гарата и коригиране на ПИ 12084.2700.2809-отреден за улица, промяна в границите на съществуващи обекти ПИ 12084.2700.1458 с данни преди промяната 718 кв.м., собственост на Л. Л., след промяната 677 кв.м., собственост на Л. Л. и ПИ 12084.2700.2809 с данни преди промяната 58 кв.м. , собственост на Б. И. след промяната 98 кв.м., собственост на Б. И. и Л. Л..

Изслушана е по делото СТЕ, неоспорена от страните, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена и ще коментира при правните изводи.

Съдът като извърши на осн. чл.168 АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена при надлежно упражнено право на оспорване, от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването /заинтересовано лице по смисъла на §1, т.13 от ДР на ЗКИР, доколкото е съсобственик на имот, засегнат от процесното изменение на кк и кр./

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган в кръга на неговата материална и териториална компетентност, при спазване на изискуемата форма по смисъла на чл.59, ал.2 от АПК. Началникът на СГКК разполага с материална и с териториална компетентност да издаде процесния акт. Не е налице

порок във формата на заповедта, който да е толкова съществен, че да се приравни на пълна липса на такава, а от оттам и на липса на волеизявление, респективно - на акт. Не е налице и тежко нарушение на материалния закон, което правната теория свързва с пълна липса на условията и предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата правна норма или актът да е лишен от законово основание, или същият да не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон или когато правните последици от акта са нетърпими от правовия ред.

Оспореният акт отговаря на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично е посочено правното основание за издаването му – чл.51, ал.1 т.2 и ал.2 и ал.3 и чл.54, ал.1 и ал.4 от ЗКИР, а фактическите такива се съдържат в изложените мотиви към констативната част на акта и в представените към административната преписка документи. Наличието на мотиви, извън проверявания акт е изцяло допустимо, съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд /мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи/.

Съгласно разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, посочена като основание за издаването на заповедта на началника на СГКК С., кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. Определение на понятието непълноти или грешки е дадено в § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР (нова - ДВ, бр. 49 от 2014 г., изм. - ДВ, бр. 57 от 2016 г.) според който "непълноти или грешки" са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние;

Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имота и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. Основният спор се свежда до разрешаването на въпроса дали действително при одобряване на КККР през 2011 г последно изменение на кк и кр , засягащо ПИ е със Заповед 18-5608-25.04.2014г на началник на СГКК-С. е била налице допуснатата грешка и процесният имот 12084.2700.1458 е следвало да бъде отразен в надлежните към него момент граници и площ съгл. разпоредбите на ЗКИР по силата на чл. 29, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, и имотът 12084.2700.2809 е отразен в съответствие с представените документи за собственост, респ. ако е налице грешка, на какво се дължи тази грешка. Релевантното в настоящият казус е преценката дали е налице обективно несъответствие между отразеното в кадастралната карта и действителното положение.

В случая с допуснатото изменение, се коригира източната граница на ПИ 12084.2700.1458 в съответствие с източната граница на УПИ I-1458, кв 67а по действащия регулационен план на м [населено място]-гарата, коригира се ПИ 12084.2700.2809, отреден за улица, промяна в границите на съществуващи обекти ПИ 12084.2700.1458 с данни преди промяната 718 кв.м., собственост на Л. Л., след промяната 677 кв.м., собственост на Л. Л. и ПИ 12084.2700.2809 с данни преди промяната 58 кв.м. , собственост на Б. И. след промяната 98 кв.м., собственост на Б. И. и Л. Л.. Тоест, за имот 12084.2700.2809 с процесната заповед е вписан като собственик и Л. Л., като преди изменението за собственик е посочен само Б. И..

Вписването с процесната заповед на Л. Л. като съсобственик на имот

12084.2700.2809 е въз основа на представени нотариален акт № 20 от 23.05.2008г /л.78/ и нот.акт за поправка на нот.акт № 118 от 20.05.2013г /л.79/. От представените по делото документи за собственост се установява, че останалата част от придобития през 2006 г имот, отреден за [улица] кв.м. е обща на Б. И. и на Л. Л. по 1/ 2 идеална част.

Площта на процесния имот 12084.2700.2809 след изменението с оспорената заповед се увеличава на 98 кв.м., като се вписва и Л. Л. като собственик, освен Б. И.. Именно последното обуславяло правния интерес на жалбоподателя да оспори заповедта, съгласно с уточнение направено с молба от 22.10.2021г. Новонанесеният съсобственик съответства на удостовереното с документите за собственост - нотариален акт № 20 от 23.05.2008г /л.78/ и нот.акт за поправка на нот.акт № 118 от 20.05.2013г /л.79/. Спорът не е за материално право, още повече, че площта на имота се увеличава с процесното изменение, а дали правилно е отразен като съсобственик и Л. Л.. Няма спор, че процесното изменение е в съответствие с изходните данни по чл.75 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016г за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Доколкото документът за собственост легитимиращ Л. Л. като съсобственик на имот 2809 е от 2008г /поправен през 2013г/, тоест от преди одобряването на КККР през 2011г, последно изменение на кк и кр , засягащо ПИ е със Заповед 18-5608-25.04.2014г на началник на СГКК-С. по отношение на искането е приложима т. 2 на чл. 51, ал. 1 от ЗКИР, а именно касае се за непълнота/ грешка на ККР по смис. на чл. 54 във вр. с § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР.

Източници на данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, се набират от предвидените в чл. 41 ал.2 от ЗКИР. В случая Л. Л. в съответствие с документите за собственост, не е бил посочен като съсобственик при одобряването на КККР през 2011 г., последно изменение засягащо ПИ през 2014г. С исканото изменение освен, че се коригира източната граница на ПИ 1458 в съответствие с източната граница на УПИ I- 1458, кв.67а, за която няма спор, че е отразена /заснета/ съобразно приоритетите по Наредбата за съдържанието, създаването и поддържането на кк и кр, то и като съсобственик на ПИ 2809 се вписва и Л. Л..

Преди издаването на оспорената заповед е имало несъответствие на нанесените в кк имоти 1458 и 2809 с документите за собственост. С издаването на заповедта тази грешка е отстранена и одобреното изменение е в съответствие с документите за собственост, тоест източниците на вещни права.

Предвид горното, съдът намира, че спорът не е за материално право. Ответникът с процесното изменение е отразил имотите в съответствие с действителното фактическо положение съобразно приоритетите и документите за собственост от преди одобряването на кккр, поради което е отстранил фактическа грешка и непълнота в КККР. Действително при одобряване на КККР през 2011 г., последно изменение засягащо ПИ през 2014г е била налице допуснатата грешка и непълнота, като не е бил отразен като съсобственик на останалата част от придобития през 2006г имот, отреден за [улица] кв.м. и Л. Л.. С процесното изменение се отстранява тази грешка и непълнота, тъй като отразяването съответства на действителното състояние. Като се е съобразил с горното и е допуснал исканото изменение, административният орган е постановил материално законосъобразна заповед. Жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски. Ответникът претендира разноски, поради което и с оглед изхода на спора следва да му се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно 143 ал.3 АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Заинтересованата страна също претендира разноски и по арг. от чл.143 ал.4 от АПК и с оглед изхода на спора следва да ѝ се присъдят в размер на 600 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. О. И. срещу заповед № 18-9590—27.08.2021г на Началник СГКК С..

ОСЪЖДА Б. О. И. да заплати на Службата по геодезия, картография и кадастър [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер от 100лв.

ОСЪЖДА Б. О. И. да заплати на Л. Л. Л. разноски в размер на 600 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се връчи на страните на осн. чл.138 АПК .

СЪДИЯ: